

„тозъ злощастенъ народъ близу отъ петъ столѣ-
 „тия подъ унижителното владичество на турцитѣ..
 „Чудно е дори, че той е можалъ да се запази
 „до днесъ, вѣковеченъ мжченикъ прѣдначенъ
 „да служи като живо свидѣтелство прѣдъ циви-
 „лизувания свѣтъ противъ жестокоститѣ на свои-
 „тѣ тирани.

„Народъ трудолюбивъ и миренъ прѣди всич-
 „ко, българитѣ поливатъ отъ петъ вѣка насамъ
 „съ своя потъ обработваната отъ тѣхъ земя въ
 „изключителна почти полза на своитѣ притѣсни-
 „тели, всѣкога ненаситни. Въ възнаграждение тѣзи
 „последнитѣ се отнасятъ съ тѣхъ като съ жи-
 „вотни, добри само за експлоатиране по най-сго-
 „денъ начинъ. Животъ-тъ на българина, придо-
 „битото съ извънреденъ трудъ имущество, коли-
 „бата му, честта на домашното му огнище, жена
 „му и дѣцата му сж въ разположение дори и
 „на послѣдния отъ мусулманитѣ, въ разположение
 „на първото случайно дошло заптие (турки стра-
 „жарь) — истински бичъ на страната.

„Администрацията не е друго, а просто една
 „машина изкусно устроена отъ централното пра-
 „вителство за по-добро експлоатиране на българ-
 „ската рая.

„Просвѣщението, земледѣлието, промишлен-
 „ността, търговията, общественитѣ дѣла, далечъ
 „отъ да намѣрятъ какво-годѣ насърчване, прѣ-